

CURTEA SUPREMĂ DE JUSTIȚIE

DECIZIE

25 martie 2015

mun. Chișinău

Colegiul penal în următoarea componență:

președinte
judecători

Nicolaev Ghenadie
Nadejda Toma
Moraru Petru

examinînd admisibilitatea în principiu a recursului în anulare declarat de condamnatul Colomeeț Pavel Erofei prin care se solicită casarea sentinței Judecătoriei Rîșcani mun. Chișinău din 02 iunie 2014 și deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 26 noiembrie 2014, în cauza penală în privința lui

Colomeeț Pavel Erofei, născut la 08.07.1967, originar din r-ul Cimișlia, domiciliat r-ul Cimișlia, sat. Hîrtop.

Datele referitoare la termenul de examinare a cauzei:

- 1. Prima instanță: 08.05.2013 – 02.06.2014,*
- 2. Instanța de apel: 07.07.2014 – 26.11.2014,*
- 3. Instanța de recurs: 10.02.2015 – 25.03.2015.*

CONSTATĂ:

1. Prin sentința Judecătoriei Rîșcani mun. Chișinău din 02 iunie 2014, Colomeeț Pavel Erofei a fost condamnat în baza art. 264/1 alin.(3) Cod penal, fiindu-i stabilită pedeapsă sub formă de amendă în mărime de 550 (cinci sute cinci zeci) unități convenționale ceea ce constituie suma de 11000 (unsprezece

mii) lei cu privarea de dreptul de a conduce mijloace de transport pe un termen de 3 (trei) ani.

2. Potrivit sentinței s-a stabilit că, Colomeeș Pavel la 26 februarie 2013 aproximativ orele 20.00, fiind în stare de ebrietate alcoolică, se deplasa pe str. Putnei-Bariera Orhei mun. Chișinău cu autovehiculul de model „Opel Corsa” cu nr.î. C EO 577, fiind stopat de către OOSS CPS Rîșcani mun. Chișinău D.Galenco, a ignorat cerințele prevederilor art.14 lit. a) al Regulamentului Circulației Rutiere, potrivit căruia „conducătorului de vehicul îi este interzis: a) să conducă vehiculul în stare de ebrietate, sub influența drogurilor sau altor substanțe contraindicate, sub influența preparatelor medicamentoase care provoacă reducerea reacției, fiind bolnav, traumatizat sau într-o stare avansată de oboseală de natură să-i afecteze capacitatea de conducere”.

În procesul verificării actelor, ofițerul operativ în cauză, suspectându-l pe Colomeeș Pavel că se află în stare de ebrietate alcoolică, a solicitat să se prezinte la fața locului inspectorii poliției rutiere.

Pentru confirmarea și aprecierea stării de ebrietate inspectorii poliției rutiere l-au condus pe Colomeeș Pavel la medicul narcolog din cadrul Dispensarului Republican de Narcologie, pentru a trece examenul medical în vederea stabilirii stării de ebrietate și a naturii ei, însă, conform procesului verbal nr.1048 din 26 februarie 2013, Colomeeș P. a refuzat să se supună procedurii de testare a aerului expirat și de la recoltarea probelor biologice în cadrul acestui examen medical în vederea constatării alcoolemiei, încălcând astfel cerințele art.11 al regulamentului Circulației Rutiere potrivit căruia „conducătorul de vehicul, înainte de plecare și în timpul deplasării este obligat: j) să se supună, la solicitarea agentului de circulație, procedurii de testare a aerului expirat sau, după caz, examenului medical de recoltare a probelor biologice în vederea constatării alcoolemiei, consumului de droguri ori de alte substanțe psihotrope sau de medicamente cu efecte similare”.

Instanța de fond a încadrat acțiunile inculpatului Colomeeș Pavel în baza art. 264/1 alin.(3) Cod penal „*refuzul conducătorului mijlocului de transport de la testarea alcoolscoptică, de la examenul medical în vederea stabilirii stării de ebrietate și a naturii ei, precum și de la recoltarea probelor biologice în cadrul acestui examen medical*”.

3. Sentința instanței de fond a fost atacată cu recurs de către condamnatul Colomeeș Pavel.

Prin recursul declarat, condamnatul Colomeeș Pavel a solicitat casarea sentinței, invocând în acest sens următoarele argumente.

Instanța de judecată l-a condamnat pentru fapte pe care nu le-a comis, deoarece el nu a condus mijlocul de transport în stare de ebrietate. De fapt, a declarat la urmărirea penală și în instanța de judecată că, după defectarea cutiei de viteze a autovehiculului cu care se deplasa, din cauza durerilor de dinți a mers la un market și a procurat o sticlă de 0,5 litri cu rachiu pe care a servit-o, iar după aceasta nu s-a mai deplasat cu autovehiculul, ci doar a pornit motorul acestuia pentru a se încălzi. A refuzat să treacă examinarea medicală, deoarece nu a condus autovehiculul în stare de ebrietate alcoolică.

În recursul depus condamnatul a mai indicat că, de fapt, probele anexate la dosar nu dovedesc faptul conducerii de către el a autovehiculului în stare de ebrietate alcoolică.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 26 noiembrie 2014 recursul declarat de condamnat a fost respins ca nefondat cu menținerea fără modificări a sentinței instanței de fond.

4.1. În motivarea soluției adoptate instanța de recurs ordinar a constatat, că instanța de fond corect din punct de vedere juridic a încadrat acțiunile inculpatului, întemeindu-și soluția pe probe concludente, pertinente și utile cum sunt:

- declarațiile martorilor Cibotari Ștefan și Galenco Denis(f. d. 82, 85).
- raportul agentului constator cu privire la înregistrarea și evidența sesizărilor și a altor informații despre infracțiuni, întocmit la data de 26 februarie 2013 (f. d. 6).
- procesul verbal de înlăturare de la conducerea vehiculului, întocmit la data de 26 februarie 2013 (f. d. 8).
- proces verbal de constatare a infracțiunii, întocmit la data de 26 februarie 2013 (f. d. 9).
- proces verbal nr.1048 al examinării medicale de constatare a faptului de consumare a alcoolului, stării de ebrietate și naturii ei, întocmit la data de 26 februarie 2013, în care este indicat că „*examenul medical nu a fost efectuat pe motiv că persoana refuză examinarea medicală și colectarea probelor biologice*” (f. d. 11).
- proces verbal de ridicare a obiectelor și documentelor, întocmit la data de 26 februarie 2013 (f. d. 13).

Verificând argumentele recursului în raport cu circumstanțele cauzei, instanța de recurs ordinar a reținut, că în acțiunile condamnatului sunt întrunite elementele infracțiunii prevăzute de art. 264/1 alin. (3) Cod penal, deoarece acesta, fiind în stare de ebrietate alcoolică, a condus autovehiculul în timp ce încerca să-l pună în funcțiune, urcând la volanul acestuia, pus în mișcare prin împingere. Ulterior în contextul celor sus menționate, condamnatul a refuzat examinarea medicală în vederea stabilirii stării de ebrietate și naturii ei.

Astfel, instanța de recurs ordinar a stabilit, că instanța de fond nu a comis erori de fapt sau de drept la examinarea cauzei, iar argumentele expuse în recursul condamnatului sunt neîntemeiate.

5. Hotărârile judecătorești sus menționate sunt atacate cu recurs în anulare de către condamnatul Colomeeț Pavel, care solicită casarea acestora și pronunțarea unei noi hotărâri potrivit modului prevăzut pentru prima instanță prin care el să fie achitat.

În motivarea recursului condamnatul a invocat aceleași argumente pe care le-a expus anterior în recursul declarat în instanța de recurs ordinar, susținând că probele examinate în cadrul instanțelor ierarhic inferioare nu dovedesc vinovăția condamnatului în comiterea infracțiunii incriminate.

6. Procurorul, în conformitate cu prevederile art. 431 alin.(1) pct.1¹) Cod de procedură penală, a depus referință privind opinia sa asupra recursului declarat, solicitând respingerea acestuia ca inadmisibil, deoarece recursul declarat nu conține argumentele ilegalității deciziei atacate, care sunt erorile de drept și care viciu fundamental a afectat hotărârea atacată, potrivit art. 453 Cod de procedură penală.

7. Examinând admisibilitatea în principiu a recursului în anulare declarat în raport cu materialele cauzei, Colegiul decide inadmisibilitatea acestuia din următoarele considerente.

Potrivit prevederile art. 453 alin. (1) Cod de procedură penală, hotărârile irevocabile pot fi atacate cu recurs în anulare în scopul reparării erorilor de drept comise la judecarea cauzei, în cazul în care un viciu fundamental în cadrul procedurii precedente a afectat hotărârea atacată, inclusiv când Curtea Europeană a Drepturilor Omului informează Guvernul Republicii Moldova despre depunerea cererii.

Conform prevederilor art. 6 pct. 44) Cod de procedură penală, viciu fundamental în cadrul procedurii precedente, care a afectat hotărârea

pronunțată, se consideră încălcarea esențială a drepturilor și libertăților garantate de Convenția pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale, de alte tratate internaționale, de Constituția Republicii Moldova și de alte legi naționale.

Colegiul penal menționează că potrivit art. 453 alin. (2), 455 alin. (2) pct. 7) Cod de procedură penală, recursul în anulare este inadmisibil, dacă nu se întemeiază pe motivele prevăzute în articolul 453 Cod de procedură penală, nu cuprinde menționarea acestor cazuri și argumentarea ilegalității hotărîrilor atacate.

Condamnatul Colomeț P., contestînd sentința Judecătorei Rîșcani mun. Chișinău din 02 iunie 2014 și decizia Curții de Apel Chișinău din 26 noiembrie 2014, în propria cauză penală, în recursul în anulare declarat, nu a invocat nici un temei prevăzut de art. 453 alin.(1) Cod de procedură penală, care prevede temeiurile pentru recurs în anulare, care sunt expres și limitativ stipulate de lege, normă, din care rezultă că, motivarea recursului trebuie să se refere numai la aceasta, cu indicarea expresă a temeiurilor pe care se întemeiază.

În recursul declarat de condamnatul Colomeț P., nu sunt invocate circumstanțe concrete, considerate a fi un viciu fundamental, cu indicarea normelor legale care prevăd drepturile și libertățile pretinse a fi esențial încălcate, nominalizarea acestor drepturi și libertăți, esența încălcărilor respective raportată la normele procesual penale și la alte legi naționale, convenții și tratate internaționale, modul și măsura în care încălcările presupuse ar fi afectat hotărîrile atacate, astfel încât acestea să obțină calitatea unui viciu fundamental de natură să genereze temeiul desființării hotărîrii irevocabile atacate, omițându-se completamente argumentarea ilegalității hotărîrii contestate în acest sens și indicarea unor erori de drept concrete la capitolul dat.

Colegiul remarcă și faptul, că dezacordul recurentului cu concluziile instanței este o opinie proprie al autorului recursului în anulare, care solicită casarea hotărîrilor instanțelor ierarhic inferioare, dar aceste argumente nu constituie viciul fundamental pentru o redeschidere a procesului penal.

Astfel, instanța de recurs constată că, recursul în anulare declarat de recurent nu îndeplinește cerințele de conținut prevăzute la art. 455 alin. (2) pct. 7) Cod de procedură penală, iar Colegiul penal nu este în drept să-l completeze cu circumstanțe în drept, care l-ar justifica.

În baza circumstanțelor expuse, Colegiul penal consideră că recursul în anulare declarat de către condamnatul Colomeț P., în propria cauză penală, urmează a fi declarat inadmisibil, pe motiv că nu îndeplinește cerințele de formă și de conținut.

8. În conformitate cu prevederile art. 432 alin. (2) pct.(1), 456 alin.(1), (3) Cod de procedură penală, Colegiul penal,

DECIDE :

Inadmisibilitatea recursului în anulare declarat de condamnatul Colomeț Pavel Erofei împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 26 noiembrie 2014, în propria cauză penală, pe motiv că nu îndeplinește cerințele de formă și de conținut.

Decizia este irevocabilă.

Publicată integral la data de 22 aprilie 2015.

Președinte (semnătura) Nicolaev Ghenadie

Judecători (semnătura) Toma Nadejda

(semnătura) Moraru Petru